

ضرورت‌های اقتصادی اجتماعی در روند احیای بافت‌های فرسوده شهری

کاووس شهری^۱، بهارک ریسمانکار^{۲*}

۱- کاووس شهری، عضو هیئت‌علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه (Kavosshahri@gmail.com)

۲- بهارک ریسمانکار، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه (Baharak.rr@gmail.com)

چکیده

بخش قابل توجهی از بافت‌های قدیمی شهرها که غالباً هسته‌ی اولیه اصلی این شهرها را تشکیل می‌دهند در روند شتاب آلود شهرنشینی و برنامه‌های توسعه شهری عصر مدرن گرایبی مورد بی‌توجهی قرار گرفته که به بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری تبدیل شده‌اند. چنین بافت‌هایی با داشتن مشکلاتی در زمینه‌های کالبدی اجتماعی اقتصادی کارکردی و ساختاری نه تنها سختی‌ها و مرارت‌هایی برای زندگی امروز ساکنان خود دارند آینده‌ای پرمخاطره برای تمامی شهروندان و توسعه شهری در بردارند. بر اساس تجربه‌های جهانی مسئله عمده فرسودگی بافت‌های فرسوده درک و فهم ماهیت آن است تا چرایی و چگونگی وقوع آن روشن شود. بدیهی است بدون آگاهی علمی بر ماهیت فرسودگی نمی‌توان رویکرد و راهبردهای کارآمدی برای نوسازی و احیای آن‌ها تعیین کرد در همین راستا در این مقاله کوشیده شده است تا ابتدا مفهوم بافت فرسوده و ویژگی‌های آن بیان شود و در ادامه ضرورت‌های اقتصادی اجتماعی مؤثر در روند احیای این بافت‌های تاریخی بیان شود.

واژه‌های کلیدی: بافت فرسوده، آسیب‌شناسی، احیا، ضرورت، اقتصادی، اجتماعی